

Denne gamle Ret for Arbejdsgiverne — om man saa vil — har generet Arbejderorganisationerne i høj Grad, det er i Regelen ikke de bedste Arbejdsgivere, som begaa Brud paa Overenskomster og ikke ville betale efter de gældende Priskuranter, og disse Folk genere sig ikke for, naar der opstaar en Konflikt, en Arbejdsnedlæggelse, hos dem, og Fagforeningen eller de paagældende Arbejdere selv avertere om, at Arbejdet er nedlagt, og Tilgang frabedes, at henvende sig til Hof- og Stadsretten, og denne Ret har maattet — det gaar jeg naturligvis ud fra — efter den gældende Ret dømme Fagforeningerne eller de vedkommende til at betale ret betydelige Beløb, saavel Sagsomkostningerne og Bøder som Skadeserstatning. Min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnede forleden under Finanslovens anden Behandling et Firma, som Gang paa Gang har ligget i Processer og Konflikter med den Fagforening, hvis Fag det tilhører. Det er et Firma Schilder, der udfører Syning af Uniformskapper, altsaa et Skrædderfirma, som søger at komme Arbejderne til Livs ikke alene ved at underbyde ved Licitationer over Leverancer, men ogsaa ved, naar Firmaet har faaet en Leverance, at nægte at betale efter de bestaaende Overenskomster. Det bliver saa offentliggjort i Bladet, at der er Arbejdsnedlæggelse, og Firmaet gaar til Domstolene og faar Arbejdernes Organisation dømt til at erlægge ret klækkelig Erstatning. Hvis det foreliggende Forslag vedtages, kan saadant ikke mere finde Sted. Der foreligger her en Række af Domme, som vise, at Hof- og Stadsretten har været ret villig til at dømme Fagorganisationerne for Krænkelser af Privatlivets Fred, saa saare disse, foranledigede ved Brud paa Overenskomster, have set sig nødsagede til at offentliggøre, at Arbejdet er nedlagt hos denne eller hin Mester for at faa ham til at overholde Overenskomster. Jeg gør her opmærksom paa, at det kan naturligvis ikke, og skal heller ikke forstaas saaledes, at Hovedorganisationerne, Arbejdsgiverforeningen paa den ene Side og de samvirkende Fagforbund paa den anden Side, til enhver Tid skulle være ansvarlige for, hvad deres Medlemmer gøre i saa Henseende, men ret betegnende er det, at der indenfor Arbejdsgivernes Kreds ikke er faa, der holde sig udenfor Arbejdsgivernes Organisation for ved Licitationer at kunne gaa ned med. Priserne paa Grundlag af en

ringere Arbejds løn og daarligere Arbejdsforhold, end der af tilsvarende Art findes hos deres Kolleger, de andre Arbejdsgivere. Der er ligeledes oplyst, at en Fagforening, nemlig Jordarbejdernes, blev idømt en meget betydelig Erstatning ved Hof- og Stadsretten, og at Højesteret stadfæstede denne Dom, skønt det var Entreprenøren, som havde brudt Overenskomsten. At dette var omtalt i et Blad, blev anset som en Krænkelser af Privatlivets Fred, og Entreprenøren fik tilkendt en ret betydelig Skadeserstatning.

I det sidste Aars Tid eller to er der ogsaa sket Underkendelse ved Højesteret af den permanente Voldgiftsrets Kendelser. Da vi i 1900 etablerede den permanente Voldgiftsret, troede vi derved at have fundet et Middel til at bilægge en Del Stridigheder. Det var imidlertid kun Bilæggelse af Uoverensstemmelser opstaaede ved Fortolkning af September-Forliget, som man tog Sigte paa ved Oprettelse af den permanente Voldgiftsret i 1900, og naar Forslaget om dens Oprettelse kom her til Rigsdagen og skulde have Lovkraft, var det nærmest, fordi det var nødvendigt at give de Vidneudsagn, som fremkom ved den permanente Voldgiftsret, samme Retsvirkning som Vidneudsagn ved de almindelige Domstole. Det, som sker nu ved Oprettelsen af Voldgiftsretten, er en Udvidelse af det, der fandt Sted i Aaret 1900, saaledes at den da trufne Bestemmelse kommer til at gælde for alle Brud paa Overenskomster, altsaa ogsaa dem, som ikke ere omtalte i September-Forliget. Jeg er enig med Udvalget — og deri er hele Udvalget enig med sin Formand — i den Affattelse, Lovforslaget har faaet, og jeg vil meget henstille til det høje Ting at give Lovforslaget Lovskraft hurtigst muligt, ligesom jeg haaber, at ogsaa det andet Ting har saa megen Forstaaelse af de Forhold, der henhøre under denne Sag, at det vil kunne gaa med til at give Forslaget Lovskraft.

Med Forslaget følger Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand, men medens der om det andet Forslag var fuld Enighed i Udvalget, ligesom det er godkendt af Udvalgets Formand, have Arbejdsgivernes Repræsentanter ikke ment at kunne tiltræde dette Forslag i den Form, det har faaet. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), der som Ordfører for Fler-tallet nys omtalte Forslaget, ikke var nogen Modstander af de Grundbestemmelser, Forslaget indeholder. Jeg havde heller